

PORTFOLIO – GUNILLA LINDBERG

Teknikergatan 7 • 215 68 Malmö
Telefon 076 - 82 98 065 • E-post gunilla@wendeladesign.se
www.wendeladesign.se

ÖSTERLEN

Vi försöker skapa ett nytt Österlen som är anpassat till det verkliga livet. Ett Österlen för de som vill odla sina egna grönsaker, för oss som gärna lever ekologiskt men helst inte vill stå på knä i ett trädgårdsland och alla andra som vill ta del av litets goda. Oavsett så ska man här kunna ha ett bekvämt och uppkopplat liv, en aktiv fritid och ett givande arbete.

ÖSTERLEN

LEVA BO UTVECKLAS

Vill ni vara med och skapa det nya Österlen? Gå in på www.osterlen.se och fyll i en intresseanmälan och se vad vi har att erbjuda!

Österlen 0414-666 88 • kontakt@osterlen.se • www.osterlen.se

Simrishamn 0414-81 90 00 • kommun@simrishamn.se • www.simrishamn.se

Tomelilla 0417-180 00 • kommun@tomelilla.se • www.tomelilla.se

ÖSTERLEN

LEVA BO UTVECKLAS

Förslag till varumärke för Österlen

Kandidatutbildningen Design och visuell kommunikation

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom.

Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en blinkning som jag skyndade mig att åtyda. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålande upplyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spehåla utan att ha en aning om entrén.

NÄRA TILL ALLT

Det hänskade där en utsökt stämning som visserligen steg en åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda. Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusåternas måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva

färdas över havets branta vågor. Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder, jag kunde inte riktigt minnas när eller var, och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som åsynen av det okända brukar framkalla.

Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det såregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan och av det eviga begäret att känna sig leva. Min vörd och jag var redan

AKTUELLA

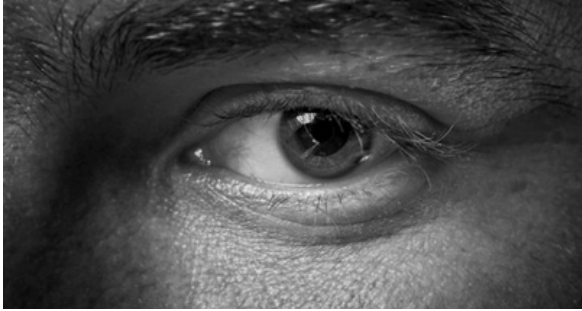
TOMELILLA
KOMMUN

10

11

AKTUELLA

AKTUELLA
EVENEMANG

EVENEMANG I SKOGEN 12 APRIL

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtyda. Jag följde påpassligt efter honom.

EVENEMANG PÅ ÅKERN 8 MAJ

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom.

16

17

då vi satte oss till bordssom gamla goda vänner. Vi åt och vi drack kopiöst av alla slags märkliga viner, och vad som inte var mindre märkligt, jag tyckte efter åtskilliga timmar att jag inte var mera berusad än han. Emellertid hade hasardspelet, detta övermänskliga nöje, vid flera tillfällen avbrutit våra flitiga dryckesoffer, och jag måste tillstå att jag med hjältemodig sorglöshet och ett storartat lättsinne efter två omgångar spelat bort min själ.

EN VARDAGLIG GEMENSKAP

Själen är en så oåtkomlig sak, oftast till lingen nytta och ibland så besvärlig att denna förlust inte berörde mig mer än om jag på en promenad hade tappat mitt viskort. Vi blossade på några cigarrer med en ojämförlig smak och arom, som i själen väckte en längtan efter okända länder och njutningar. Berusad av alla dessa livsligheter tog jag mod till mig och lyfte i ett anfall av förtrolighet som inte tycktes mishaga min vörd en bågare fylld till randen med utropet: "Skål på dig, gamla böckdot, må du länge leva!"

Vi språkade också om världsallet, dess uppkomst och slutliga undergång, om århundradets stora tankar: framskridandet och utvecklingen, och om den mänskliga dårskapens former i allmänhet. I det ämnet var Hans Höghet outtömlig på kvicka och dräpande skämt, och mitt i sitt raljeri uttryckte han sig med en sådan behaglig diktion och ett så upphöjt lugn som jag inte har träffat på hos någon av världens mest berömda konversatörer.

Han förklarade för mig orimligheterna i de olika filosofiska system som hittills tagit den mänskliga hjärna i besittning och värdigades till och med anförtro mig några grundprinciper, ett förtroende så värdefullt att jag inte skulle ha lust att dela det med någon enda, vem det vara må. Han beklagade sig ingalunda över det dåliga anseende han åtnjöt i alla delar av världen.

I KORTARE DRAG

Han tillstod för mig att han en enda gång varit rädd att förlora sin maktställning, det var den dag han hade hört en predikant skarpisningare än sina ämbetsbröder utropa från predikstolen: "Mina kära vänner, glöm aldrig då ni får höra förnufts framsteg, att djävulens utsöktaste list är att övertga er om att han inte existerar!" Minnet av denne berömda talare ledde oss naturligt nog in på temat akademier, och min såregne bondskämnat försäkrade mig att han i många fall inte drog sig för att ingjuta sin ande i pedagogens penna, ord och samvete, liksom att han, om än osynlig, var personligt närvarande vid nästan alla akademiska sammankomsten. Uppmuntrad av så mycket välvilja frågade jag honom hur den gode Guden mädde och om han nyligen hade träffat honom. Han svarade obesvärat men med en nyans av svärmord: "Vi håller på varann, när vi möts."

ETT NYTT
KULTURELLT
CENTRUM

12

13

JAZZFESTIVALEN

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtyda. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålande upplyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spehåla utan att ha en aning om entrén. Det hänskade där en utsökt stämning som visserligen steg åt huvudet.

VÅRKONSERT

Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusåternas måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor. Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som åsynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det såregna uttrycket i deras blickar.

WALBORGSÖDANS

Min vörd och jag var redan då vi satte oss till bordssom gamla goda vänner. Vi åt och vi drack kopiöst av alla slags märkliga viner, och vad som inte var mindre märkligt, jag tyckte efter åtskilliga timmar att jag inte var mera berusad än han. Emellertid hade hasardspelet, detta övermänskliga nöje, vid flera tillfällen avbrutit våra flitiga dryckesoffer, och jag måste tillstå att jag med hjältemodig sorglöshet och ett storartat lättsinne efter två omgångar spelat bort min själ. Själen är en så oåtkomlig sak, oftast till lingen nytta och ibland så besvärlig att denna förlust inte berörde mig mer än om jag på en promenad hade tappat mitt viskort. Vi blossade på några cigarrer med en ojämförlig smak och arom, som i själen väckte en längtan efter okända länder och njutningar.

MUSIK

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtyda. Jag följde efter honom och efter en stund steg jag

18

19

bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spehåla utan att ha en aning om entrén. Det hänskade där en ut-sökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda.

LIVMUSIK UNDER BAR HIMMEL

Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfa då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor. Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som äsynen av det okända brukar framkalla.

Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan och av det eviga begäret att känna sig leva. Min värd och jag var redan då vi satte oss till bordssom gamla goda vänner. Vi åt och vi drack kopiöst av alla slags märkliga viner, och vad som inte var mindre märkligt, jag tyckte efter åtskilliga timmar att jag inte var mera berusad än han.

Emellertid hade hasardspelet vid flera tillfällen avbrutit våra dryckes-offer, och jag måste tillstå att jag med hjältenodig sorglöshet och ett storartat lättsinne efter två omgångar spelat bort min själ. Själén är en så oätkomlig sak, oftast till ingen nytta och ibland så besvärlig att denna förlust inte berörde mig mer än om jag på en promenad hade tappat mitt visittkort.

Vi blossade på några cigarrer med en ojämförlig smak och arom, som i själen väckte en längtan efter okända länder och njutningar. Berusad av alla dessa juveligheter tog jag mod till mig och lyfte i ett anfall av förtrolighet som inte tycktes mishaga min värd en bågare fylld till randen med utropet: "Skål på dig, gamla bockfot, må du länge leva!" Vi språkade också om världsalltet, dess uppkomst och slutliga undergång, om århundradets stora tanke: framåtskridandet och utvecklingen, och om den mänskliga darskapens former i allmänhet. I det ämnet var Hans Höghet outtömlig på kvicka och dräpande skämt, och mitt i sitt ralleri uttryckte han sig med en sådan behaglig dktion.

Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan.

30

31

TALANGJAKT

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppförande blinkning som jag skyndade mig att åtylida. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spehåla utan att ha en aning om entrén. Det hänskade där en ut-sökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda. Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfa då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor. Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som äsynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan och av det eviga begäret att känna sig leva.

LETA EFTER SMÅKRYP I MYLLAN

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppförande blinkning som jag skyndade mig att åtylida. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spehåla utan att ha en aning om entrén. Det hänskade där en ut-sökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda. Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfa då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor. Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som äsynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan och av det eviga begäret att känna sig leva.

BARN & UNGDOMAR

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, då han gick förbi gav han mig en uppförande blinkning som jag skyndade mig att åtylida. Jag följde efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en under-

BARN

40

41

PÅ VÄG!

Om du vill ha mer information om Österlen så gå in på vår hemsida www.osterlen.se eller kontakta respektive kommun på www.simrishamn.se eller www.tomelilla.se

ÖSTERLEN
LEVA BO UTVEKELAS

TIDSAM 4355-01
388438 508906
IDG

Förslag till varumärke för Österlen

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtlyda.

Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålande upplyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egenomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om

entrén. Det hälskade där en utsökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda.

Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor.

Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan

sett i andra tider och andra länder, jag kunde inte riktigt minnas när eller var, och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som åsynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det såregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan och av det eviga begäret att känna sig leva.

Min värd och jag var redan då vi satte oss till bords som gamla goda vänner. Vi åt och vi drack kopiöst av alla slags märkliga viner, och vad som inte var mindre märkligt, jag tyckte efter åtskilliga timmar att jag inte var mera berusad än han. Emellertid hade hasardspelet, detta övermänskliga nöje, vid flera tillfällen avbrutit våra flitiga dryckesoffer, och jag måste tillstå att jag med hjältemodig sorglöshet och ett storartat lättinne efter

två omgångar spelat bort min själ. Själen är en så oätkomlig sak, oftast till ingen nytta och ibland så besvärlig att denna förlust inte berörde mig mer än om jag på en promenad hade tappat mitt visitkort.

Vi blossade på några cigarrer med en ojämförlig smak och arom, som i själen väckte en längtan efter okända länder och njutningar. Berusad av alla dessa ljuvligheter tog jag mod till mig och lyfte i ett anfall av förtrolighet som inte tycktes misshaga min värd en bågare fylld till randen med utropet: "Skål på dig, gamla bockfot, må du länge leva!" Vi språkade också om världsalittet, dess uppkomst och slutliga undergång, om århundradets stora tanke: framåtskridandet och utvecklingen, och om den mänskliga dårskapens former i allmänhet.

I det ämnet var Hans Höghet outtömlig på kvicka och dräpande skämt, och mitt i sitt

raljeri uttryckte han sig med en sådan behaglig diktation och ett så upphöjt lugn som jag inte har träffat på hos någon av världens mest berömda konversatörer. Han förklarade för mig orimligheterna i de olika filosofiska system som hittills tagit den mänskliga hjärna i besittning och värdigades till och med anförtro mig några grundprinciper, ett förtroende så värdefullt att jag inte skulle ha lust att dela det med någon enda, vem det vara må.

Han beklagade sig ingalunda över det dåliga anseende han åtnjöt i alla delar av världen och försäkrade mig om att han just var den person som det låg mest om hjärtat att vidskepseln utrotades. Han tillstod för mig att han en enda gång varit rädd att förlora sin maktställning,

det var den dag han hade hört en predikant skarpsinnigare än sina ämbetsbröder utropa från predikstolen: "Mina kära vänner, glöm aldrig då ni får höra förnuftsens framsteg, att djävulens utsöktaste list är att övertyga er om att han inte existerar!"

Minnet av denne berömda talare ledde oss naturligt nog in på temat akademier, och min säregne bordskamrat försäkrade mig att han i många fall inte drog sig för att ingjuta sin ande i pedagogens penna, ord och samvete, liksom att han, om än osynlig, var personligt närvarande vid nästan alla akademiska sammanträden. Uppmuntrad av så mycket välvilja frågade jag honom hur den gode Guden mädde.

ÖSTERLEN

HEM

MIN SIDA

BLOGG

GALLERI

KONAKT

LÄNKAR

VÅR NYA

BLOGG

SENASTE INLÄGG

ARKIV

SKAPA NYTT INLÄGG

VERNISAGE / Maria

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning.

ÅRETS FÖRSTA KITE / Aaron

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag

INTRESSEANMÄLAN

LADDA UPP DINA BILDER

SKRIV I VÅR BLOGG

SKAPA NYTT KONTO

LOGGA IN

ÖSTERLEN

HEM

MIN SIDA

BLOGG

GALLERI

KONAKT

LÄNKAR

VÅR NYA

GALLERI

SENASTE BILDER

ARKIV

LADDA UPP NY BILD

FRUKT / Josef

UTFLYKT / Karolina

FÄNGST / Kim

LÅNGTAN / Göran

PRIMÖRER / Tina

STRANDFYND / Josef

INTRESSEANMÄLAN

LADDA UPP DINA BILDER

SKRIV I VÅR BLOGG

SKAPA NYTT KONTO

LOGGA IN

ÖSTERLEN

HEM

MIN SIDA

BLOGG

GALLERI

KONAKT

LÄNKAR

VÅR NYA

MUSIK

MUSIK

TEATER

SPORT

BARN

FRILUFT

HISTORIA

BOENDE

ARBETE

SKOLA

TONER SPELAR ÖVER LANDSKAPET

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag

skyndade mig att åtlyda. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upp-lyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om entrén. Det hänskade där en

INTRESSEANMÄLAN

LADDA UPP DINA BILDER

SKRIV I VÅR BLOGG

SKAPA NYTT KONTO

LOGGA IN

ÖSTERLEN

HEM

MIN SIDA

BLOGG

GALLERI

KONAKT

LÄNKAR

VÅR NYA

ÖSTERLEN

MUSIK

TEATER

SPORT

BARN

FRILUFT

HISTORIA

BOENDE

ARBETE

SKOLA

VAD ÄR ÖSTERLEN?

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag

skyndade mig att åtlyda. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upp-lyst och glänste av en lyx, vartill ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om entrén. Det hänskade där en

INTRESSEANMÄLAN

LADDA UPP DINA BILDER

SKRIV I VÅR BLOGG

SKAPA NYTT KONTO

LOGGA IN

ENGLISH SVENSKA

Där den botaniska resan tar sin början ▷

DANSK DEUTSCH

LINNÉBYGDEN

EST 1707

LINNÉS RÅSHULT

STENBROHULT

MÖCKELSNÄS

HÖÖ - TAXÅS - KRONAN

Carl - Linné

info@linnebygden.com tfn. 0476 - 55152

Illustrationer för Linnebygden

Reklambyrån Wafodo

[Start](#)
[För dig som är:](#)
[.. i behov av hjälp](#)
[.. anhörig](#)
[.. uppdragsgivare](#)
[Söka jobb](#)
[Kontakt](#)

FREDRIK

Fredrik är 42 år gammal, fränksild sedan fem år tillbaka och har två pojkar på 12 och 14 år.

Innan skilsmässan arbetade Fredrik på ett större företag som försäljare och reste en del i sitt arbete. Detta tärde på förhållandet och Fredrik kände sig otillräcklig. Han inleder en affär med en kvinnlig kollega vilket leder till att han känner sig alltmer stressad. Han börjar ta ett glas när han kommer hem från jobbet för att kunna stressa ner.

Hustrun får så småningom reda på affären och begär skilsmässa. Den andra kvinnan bryter då helt kontakten. Hustrun behåller huset och Fredrik får bara träffa barnen varannan helg. I sin nya lägenhet börjar Fredrik dricka allt mer men håller sig alltid nykter när barnen ska komma. Han börjar komma berusad till arbetet och efter misslyckade försök till bättring blir han så småningom av med jobbet. Fredrik super då till det, blir tagen för rattfylla och mister körkortet. Konsekvensen av detta är att kontakten med barnen försvåras. Fredriks missbruk trappas då upp ytterligare.

När han får problem med att betala hyran vänder han sig motvilligt till socialen som föreslår honom behandling på Tallgården.

Dagböcker

Tel.

Tallgården Virserum: 0495-153 60
Tallgården Hultsfred: 0495-153 70
2007 ©Tallgården

Berättelser online för Tallgården

Reklambyrån Wafodo

Berättelser online för Tallgårdens

Reklambyrån Wafodo

Vidageografi

Vida är alltid din nära partner. Med de stora resurserna och kunskap om ett långsiktigt hållbart skogsbruk ser vi goda möjligheter till en framtida stark skogsnäring i de områden vi verkar.

Just nu växer vi och chansen är därför stor att du kommer att möta oss på nya breddgrader. Alltid nära, med det lokala sågverkets fördelar och den globala koncernens resurser, söker vi samarbete med dig som skogsägare. Det är det vi kallar "vidageografi".

Välkommen till Vida!

se mera på www.vida.se

VIDA AB är Sveriges största privatägda sågverkskoncern med ca 1000 anställda i södra Sverige. VIDA köper drygt 2,2 miljoner m³ub timmer varje år för förädling vid sju sågverk. VIDA omsätter ca 3,7 miljarder SEK och producerar ca 1.115.000 m³s, varav 85% exporteras till fyra världsdelar. I koncernen ingår VIDA Paper AB med en produktion på 55 000 ton finpapper och VIDA Packaging AB som tillverkar 2,1 miljoner pallar, 2,7 miljoner pallkragar och 200 000 kabeltrummor varje år.

– På din sida!

VIDA PAPER SÖKER CHEF TILL EFTERBEARBETNINGEN

ARBETSUPPGIFTERNA ÄR:

- att ansvara för driften av EB-avdelningen inklusive lager och utlastning.
- att ansvara för att produktivitet och ekonomi uppfyller företagets mål.
- att upprätta budget samt inom ramen för fastställd budget, fördela och planera avdelningens resurser på ett optimalt sätt.

UTBILDNING, KVALIFIKATIONER: Goda kunskaper inom logistik, planering och ekonomi. God analys- och ledarskapsförmåga är ett krav.

VIDA Paper är certifierade enligt ISO 9001, ISO 14001, ISO 17025 samt PEFC och FSC.

FÖR NÄRMARE INFORMATION KONTAKTA: Produktionschef Sonny Fransson, tel 0478-476 73.

DIN ANSÖKAN vill vi ha senast fredag 20 april till VIDA Paper AB, Personalavdelningen, Lessebo Bruk, 360 50 Lessebo

VIDA Paper AB Lessebo Bruk är ett bolag i VIDA-gruppen. Med en produktion av 60.000 ton papper och 33.000 ton massa tillverkas klorfri sulfitmassa samt grafiskt papper. Bruket är mitt i ett omfattande investeringsprogram som berör samtliga avdelningar.

VIDA Paper AB ingår i VIDA-koncernen. VIDA är Sveriges största privatägda sågverkskoncern. Mer information hittar du på www.vida.se och www.vidapaper.se

Art even before the first brushstroke

Beautiful handmade paper. An art in itself with traditions dating back to 1693. Visit Lessebo Handpappersbruk.

Do you want to be a retailer of our unique handmade paper?
Call us on +46 478 - 476 91.

Lessebo Handpappersbruk • Storgatan 79, Lessebo, Sweden • Tel +46 478-476 91 • www.vidapaper.se

Ett modernt sågverks viktigaste resurs har två öron.

Vi är inte enbart inköpare utan även ett bollplank för ditt skogsbruk. Skogsbruksplan, plantering, plantor, röjning, gallring, avverkning, pefc-certifiering, skogsvägar och dikning är exempel på där vi kan vara en partner för dig. Just nu är det hög tid att ta hand om vindfällor efter vinterns stormar innan granbarkborren vaknar till liv. Ett bra sätt att stormsäkra skogen är att röja och gallra bestånden tidigt.

Ring oss, vi hjälper till!

Kort sagt. VIDA – på din sida!

www.vida.se

Christian Arvidsson
Häradsbäck • Tel 0477-556 26 • Mob 070-649 79 41

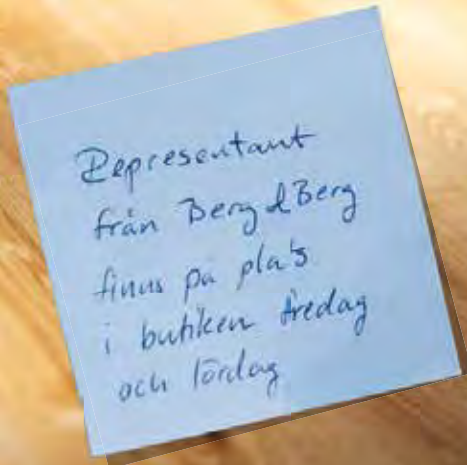

– på din sida!

Annonser för olika delar av VIDA-koncernen

Reklambyrån Wafodo

ÄKTA SVENSKT TRÄGOLV, PÅ FÖRSTA PARKETT!

3-stavsparkett 259:–/m² ord pris 306:–/m²
2-stavsparkett 339:–/m² ord pris 448:–/m²

Smedjegatan 31, Växjö • Tel: 0470-229 80
Öppettider: mån–fre 10–18, lör 10–14

JKS
GOLV – KAKEL – KLINKER

RÄNTEFRI LYX!

0:- i avgift
0% ränta*

Komplett badrum för 1.640:–/mån.
Om du handlar för 50.000:– med Handelsbanken Finans.

Smedjegatan 31, Växjö • Tel: 0470-229 80
Öppettider: mån–fre 10–18, lör 10–14

JKS
GOLV – KAKEL – KLINKER

*1 upp till 60 dagar, 5–23 betalningar, 0 % ränta och 295 kr i avgift. 35 betalningar, 7,95 % ränta och 295 kr i avgift. Administrationsavgift 25:–/mån tillkommer.

Utbildningskatalog för Blekinge College och Yrkeshögskola

Orrefors

PULSE

Design Ingegerd Råman

PULSE ÄR FORMGIVNA FÖR öga, näsa och mun. Dryckens fulla potential lyfts utan att glasens karaktär och balans går förlorad. Det nya levande Orrefors där tidlös form och bra funktion möter lekfullhet och vår tids krav, så som att kunna maskindisken glasen.

499:-

Pulse

Wine 46 cl 4-p

499:-

Pulse

Beer 55 cl 4-p

399:-

Pulse

Tumbler 35 cl 4-p

*För idag, imorgon
- varje dag!*

Hitta närmaste återförsäljare på www.orrefors.com

Arbetsprover för utannonserad tjänst

—

Orrefors Kosta Boda

Produktkataloger för Lindström & Nilsson

—
Reklambyrån Wafodo

REDAKTION: Ulrik Beckman (chefredaktör), ul.beckman@inside.com • Karin Ahlberg, karin.ahlberg@inside.com
Lotta Jansson, lotta.jansson@inside.com • Pernilla Åhrné, pernila.ahrne@inside.com
Enrico Badiali (webbmater), enrico.badiali@inside.com • **GRAFISK FORM:** Wendela design
ÖVERSÄTTNINGAR: Fenella Childs • **MEDARBETARE:** Gunilla Lindberg, Emma Stjärnljus, Martina Magnusson
ADRESS: Renstiernas gata 12, SE-116 28 Stockholm, Sweden • Tel: +46-(0)8-644 33 03 • Fax: +46-(0)8-644 33 13
E-mail: kontakt@inside.com • Web-site: www.inside.com
ANNONSER: Hanna Starck-Johnson, Projekt Initiativ AB, Artillerigatan 6, SE-114 84 Stockholm, Sweden
Tel: +46-(0)8-459 23 00 • Fax: +46-(0)8-459 23 10 • E-mail: hanna.starck.johnson@projektinitativ.se
Web-site: www.projektinitativ.se • **REPRO OCH TRYCK:** Trydells Tryckeri AB, Laholm, 2011. ISSN 0015-766x

INSIDE

innehåll

06

Ledare

10

Inside: performance

12

Mental träning

16

Inside: måleri

18

Färg i kvadrat

24

Inside: fotografi

26

Ikoner

32

Inside: film och musik

36

Desillusion

40

Inside: konstkalendern

42

Kreativitetens bakgator

50

Krönikan

55

Allra senaste

5 INSIDE

ledaren

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtyda.

Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålande upplyst och glänste av en lyx, var till ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om entrén. Det häskade där en utsökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda.

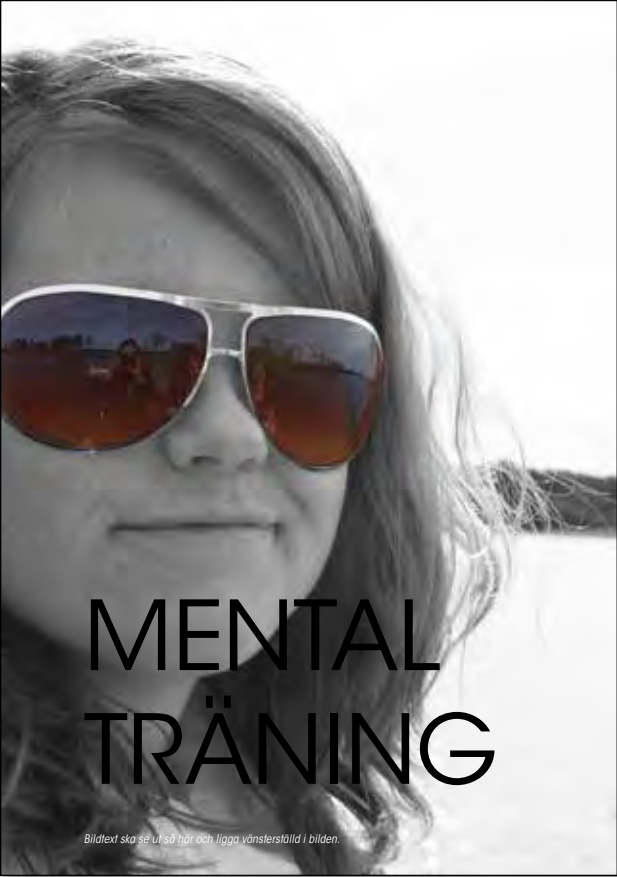
Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusdärna måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimret från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor.

TEXT: Martina Magnusson • **FOTO:** Gunilla Lindberg

INSIDE 6

Om sidans upplägg ser ut så här så ska ingressen ligga här ovanför brödtexten. Halvlet och vänsterställd. Ingressens uppgift är att tala om vad artiklen handlar om och dra in läsaren.

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtfylla.

Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, var till ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken. Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om entrén. Det hälsade där en utsökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda. Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimmer från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor.

Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som ösynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle

citat

"Detta är ett litet citat från personen på bilden."

TEXT: Emma Stjärnhus FOTO: Gunilla Lindberg

9 INSIDE

IKONER

I detta fallet ska ingressen ska se ut så här och vara halvlet och vänsterställd. Placeringen ska vara vara förskjutet till höger.

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtfylla. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, var till ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken.

Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om entrén. Det hälsade där en utsökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda. Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimmer från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor.

Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som ösynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt.

citat

"Detta är ett större citat från fotografen bakom bilderna som man kan se här."

TEXT: Martina Magnusson FOTO: Gunilla Lindberg

INSIDE 12

citat

"Detta är ett större citat från fotografen bakom bilderna som man kan se här."

TEXT: Emma Stjärnhus FOTO: Gunilla Lindberg

13 INSIDE

Fotonotis

Här ska alltid ligga någon liten notis från, i det här fallet, fotografns värld. Kanske någon fotograf som fått ett pris eller någon ny lagändring.

Ensamhetens behag

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtfylla. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, var till ingen Parisvåning.

Gaturealism?

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan.

Analog analfabetism

I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtfylla. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, var till ingen Parisvåning.

11 INSIDE

krönikan

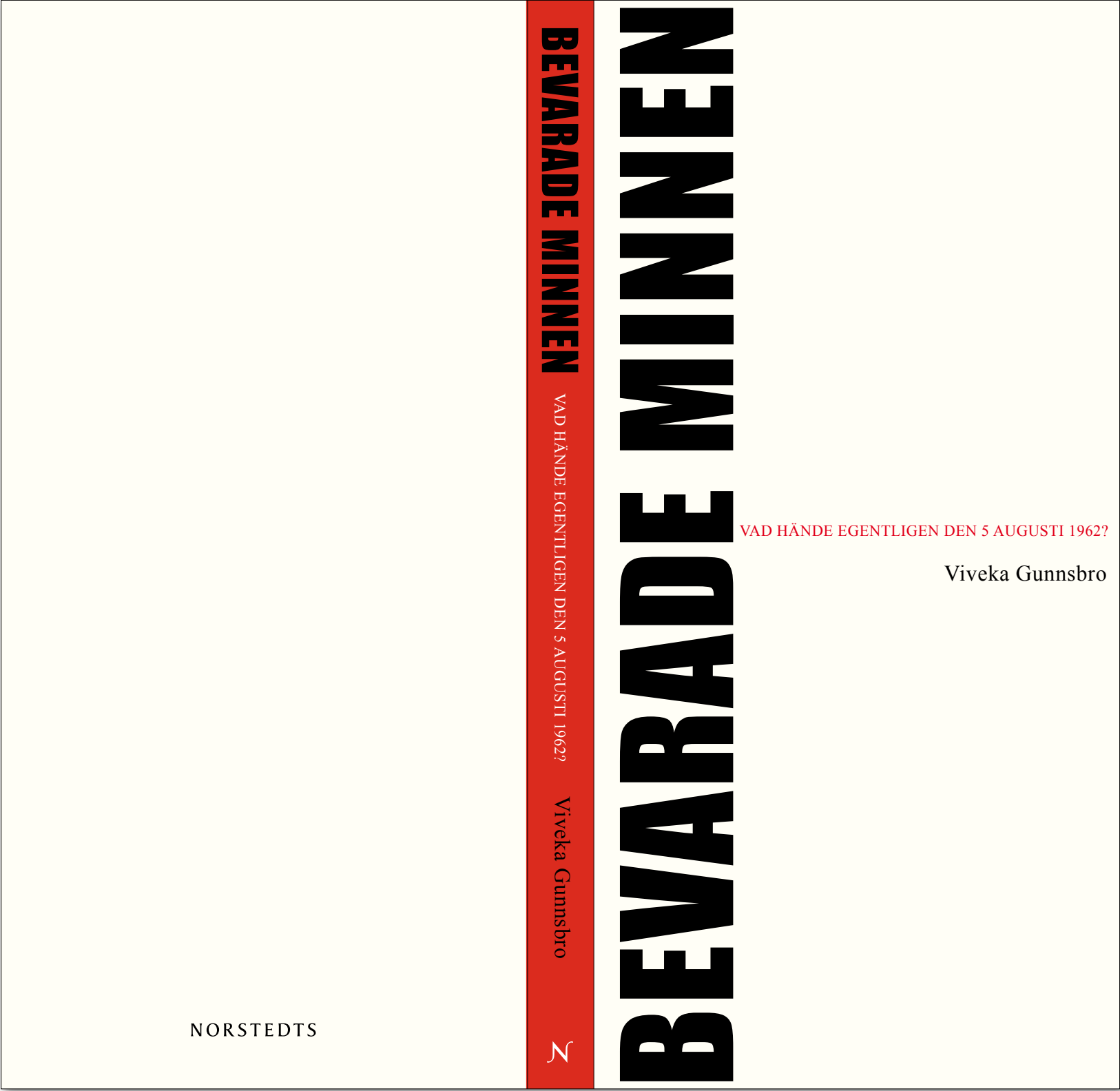
I går kände jag mitt i gatuvimlet hur någon snuddade vid mig, en mystisk person, som jag sedan länge önskat att bli bekant med och som jag genast kände igen, fast jag aldrig hade sett honom. Han hyste tydligen gentemot mig en liknande önskan, ty då han gick förbi gav han mig en uppfordrande blinkning som jag skyndade mig att åtfylla. Jag följde påpassligt efter honom och efter en stund steg jag bakom hans rygg ner i en underjordisk våning som var strålände upplyst och glänste av en lyx, var till ingen Parisvåning ovan jord ens tillnärmelsevis kunde bjuda maken.

Det föreföll mig egendomligt att jag så ofta kunnat gå förbi denna lysande spelhåla utan att ha en aning om entrén. Det hälsade där en utsökt stämning som visserligen steg åt huvudet men som kom en nästan omedelbart glömma alla livets vedervärdigheter och all dess leda. Man inandades ett slags tungsint lycksalighet lik den lotusätarna måste erfara då de stiger i land på en förtrollad ö, belyst av skimmer från en evig eftermiddag, och vid de sövande tonerna av melodiskt klingande vattenfall känner ett begär stiga upp inom sig att aldrig återse sina hem, sina hustrur och barn och att aldrig mer behöva färdas över havets branta vågor.

Där skymtade sällsamma ansikten, mäns och kvinnors, präglade av en ödesdiger skönhet, ansikten som jag tyckte mig redan sett i andra tider och andra länder - jag kunde inte riktigt minnas när eller var - och som snarare ingav mig en broderlig sympati än den fruktan som ösynen av det okända brukar framkalla. Om jag skulle försöka att på något sätt förklara det säregna uttrycket i deras blickar, skulle jag säga att jag aldrig sett några ögon glänsa så intensivt av avsky för ledan och av det eviga begäret att känna sig leva.

TEXT: Emma Stjärnhus FOTO: Gunilla Lindberg

15 INSIDE

Förslag till bok om Marylin Monroe

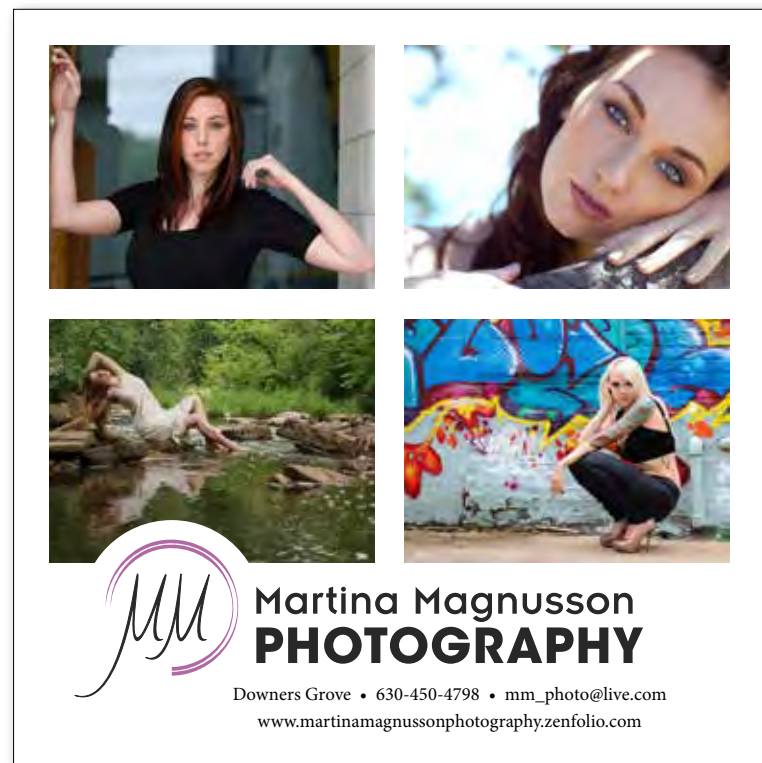
Martina Magnusson
PHOTOGRAPHY

Martina Magnusson
PHOTOGRAPHY

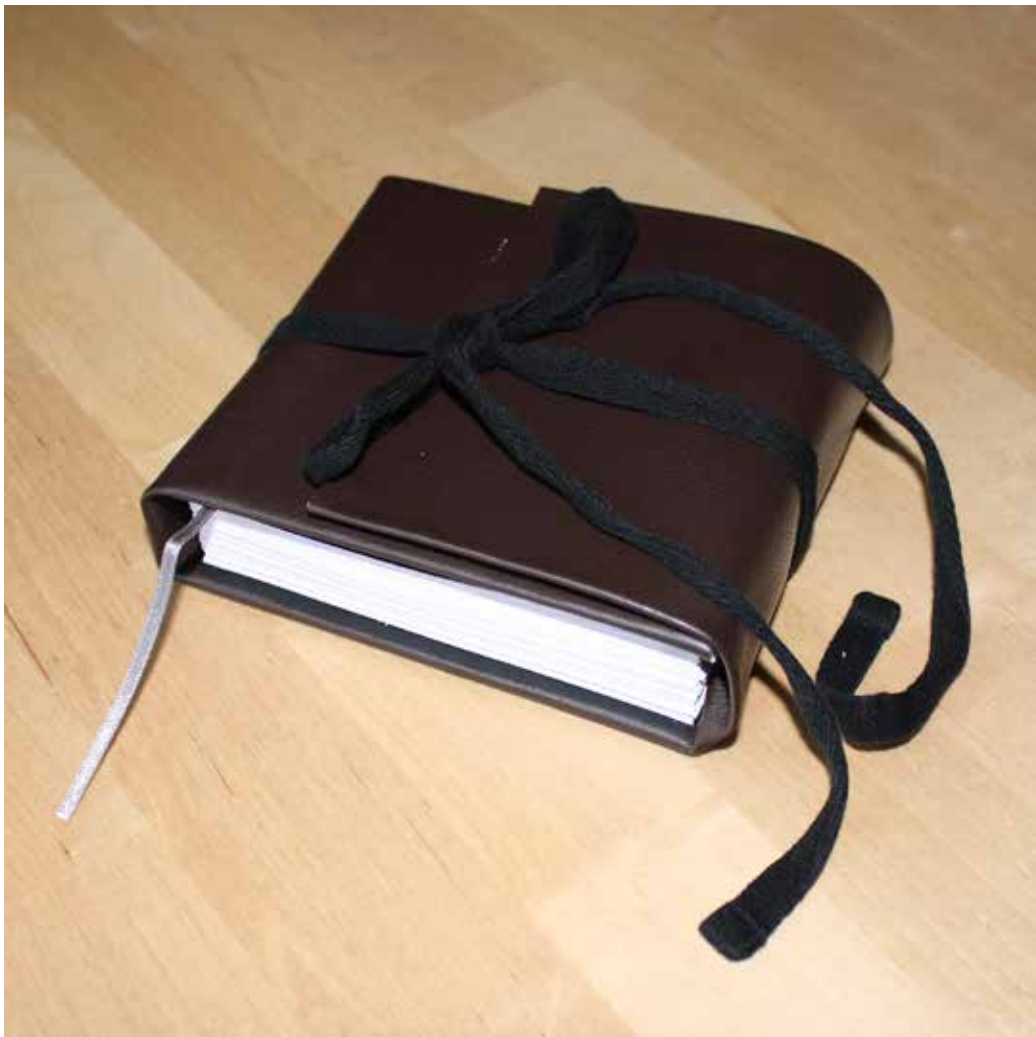

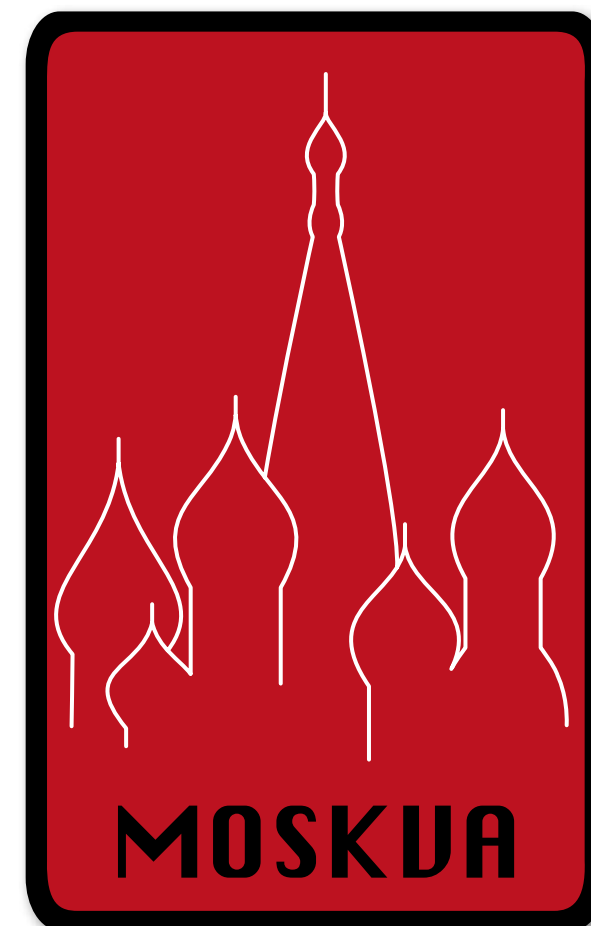
Martina Magnusson
PHOTOGRAPHY

Logotyp, visitkort och promotionkort

—
Frilansande för fotograf verksam i Chicago

Illustrationer till en mässa för VIDA Packaging

Reklambyrå Wafodo

KONTAKT – GUNILLA LINDBERG

Teknikergatan 7 • 215 68 Malmö
Telefon 076 - 82 98 065 • E-post gunilla@wendeladesign.se
www.wendeladesign.se